

El Festival de Televisión de Vitoria se despide con la entrega de premios

En la gala se rindió homenaje al fallecido Jesús Hermida

Vitoria
EFE

La séptima edición del Festival de Televisión de Vitoria (FesTVal) se despidió este sábado con una gala de clausura en la que se entregaron los premios del certamen y se rindió homenaje al periodista y presentador Jesús Hermida, fallecido el pasado mes de mayo.

Durante seis días, Vitoria se ha convertido en el escenario de la presentación de los grandes estrenos televisivos para la próxima temporada y por la alfombra naranja del festival han desfilado las principales estrellas de la pequeña pantalla de España. De esta manera se pudo ver el primer capítulo de la ficción histórica *Car-*

FOTO: EFE / La actriz Nya de la Rubia, de 'Mar de Plástico', en el FesTVal

los, Rey Emperador (TVE), el documental sobre la comedia española *Cómicos* (Movistar+) o la serie policiaca *Mar de plástico* (Antena 3), entre otros. Ayer se hizo entrega de los Premios de la Crítica. La serie *Vis a vis* fue galardonada como "Descubrimiento del año" y la co-

media *Allí abajo* como "Lo más divertido de 2015". "Lo más interesante" fue *Las caras de la noticia* y el galardón de "Mejor programa de actualidad" fue *Al rojo vivo: Objetivo elecciones*, de La Sexta; y el de Ficción para la serie *El Ministerio del Tiempo*.

Ua1, la radio de Lleida, crece en horarios, contenidos e información en esta temporada

La radio de Lleida crece. Ua1, al 104.5 de la FM, amplía parrilla esta temporada, con información y entretenimiento para traer aquello que interesa al territorio. El primer ejemplo es su programa de referencia, el magacín matinal *Un dia més* dirigido por Jordi Sebastià, que ahora se alarga hasta las 13h. Además, la radio incrementa horas informativas de las tierras de Lleida, con el *Informatiu Migdia* dirigido por Mònica Borrrell y el *Informatiu Vespre* con Míriam García.

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Paral·lels impossibles al mig del món / 14

quito (equador)

San Francisco de Quito és la capital de la República de l'Equador. Està situada a 2.850 metres d'altura, al vessant oriental del volcà Pichincha, i a 25 km al sud de la línia equatorial que dona nom al país. Té una població de 2,7 milions d'habitants, cosa que la converteix en la segona ciutat més poblada del país, darrere de Guayaquil.

El centre històric de Quito és el millor conservat d'Amèrica, per la qual cosa l'any 1978 fou la primera ciutat declarada (juntament amb Cracòvia, Polònia) Patrimoni Cultural de la Humanitat per la UNESCO; conté una extraordinària concentració d'art colonial, especialment religiós, com el convent i església de San Francisco, el més gran convent erigit a Sud-Amèrica, el qual presideix la bonica plaça del mateix nom. Tanmateix la plaça Grande, també coneguda com de la Independència, és el veritable centre de poder de la ciutat, amb la catedral, el palau de govern i l'Ajuntament. Tot el nucli històric té forma de quadrícula, segons l'estil de les fundacions espanyoles a Amèrica. En aquesta ciutat hi viu l'Ignacio Perdiguero Sanmiguel, de 33 anys nascut a Madrid i treballant a Quito com a comu-

Ignacio Perdiguero i Vianney Hidalgo / A casa seva

nicador en el sector del màrqueting; està casat amb l'equatoriana Vianney Hidalgo Jiménez de 27 anys, que treballa com advocada.

En Nacho en veure la fotografia de la Seu Vella el que li crida més l'atenció és l'ascensor que li treu tota la gràcia al paisatge, ho troba una mica invasiu. Quan veu la Seu Vella li transmet molta tranquil·litat, història i

Quito des del mirador del Parque Metropolitano.

cultura, li agradaria estar allà i li donen ganes d'aprendre sobre el conjunt monumental perquè està molt "a prop" de Madrid i no ho coneix. Li recorda lleugerament a

la Giralda ja que per ell la torre es semblant. Li agrada molt viatjar, i es troba a Equador per la crisi espanyola que l'ha portat aquí a treballar. El seu monument pre-

ferit és el Taj Ma Hal de la Índia.

La Vianney en veure la Seu Vella destaca la torre, sobretot "los pinchitos de arriba del todo"; li transmet en part sensació de mestissatge, perquè son dues coses que estan convivint: l'actualitat i el passat; i afegeix que es veu clarament l'herència que tots tenim. També reflexiona sobre el concepte de modernitat, que es considera la base de la civilització, però que de vegades envaeix els valors del passat.

Això li passa pel cap veient tot allò que rodeja la fortalesa com l'ascensor, l'hotel Real, els ponts, etc...

Curiosament li recorda a l'església de la Veracruz de Segòvia i la Illa del Sol a Bolívia, que és el seu indret preferit del món.

La bonica plaça de San Francisco

AMB EL SUPORT:

La **Mañana**

